

ikke i større Udstrækning i den Landsdel, jeg repræsenterer. Det kan være, at de kendes bedre og benyttes mere i andre Landsdele. Men i det store og hele tror jeg, at denne Kastration af Smaagrise foretages af Landmændene selv, nemt, og uden at nogen behøver at tage Anstød deraf, og at det ikke kan nytte noget at træffe Bestemmelse om, at den skal foretages af Dyr læger. Det vilde vist være uoverkommeligt for Dyr lægerne at gennemføre Kastrationen af alle Smaagrise her i Landet. Jeg antager, at der aarlig her i Landet er 2—3 Mill. Smaagrise, hvoraf vel omtrent Halvdelen skal kastreres. Det vilde give et meget betydeligt Ekstraarbejde for Dyr lægerne, om de skulde besørge denne Kastration, men hvad der er væsentligere, en betydelig Ekstraudgift for Landbrugerne. Jeg tror derfor, at Ministeren her er kommet ind paa en Bestemmelse, som ikke er saa heldig, og som vi vist bør fjerne igen fra Loven.

Med Hensyn til Kupering af Heste giver jeg det ærede Medlem fra Odense (Marott) Ret i, at hvis en saadan Bestemmelse træffes — og jeg er Tilhænger af, at den træffes, for ogsaa jeg er mod Hestekupering og finder den unaturlig —, maa vi supplere den med en Bestemmelse om, at Benyttelse af kuperede Heste i det hele er forbudt her i Landet. Ellers naar vi ikke det, vi tilsigter. Eller, rettere sagt, vi naar noget andet, vi naar nemlig, at Hestene bliver kuperet udenfor Landets Grænse, maaske $\frac{1}{2}$ Mil Syd for Grænsen eller paa den anden Side af Sundet, men i hvert Fald bliver de benyttet her i Landet. Vi kan maaske ogsaa opnaa, at Hestene bliver indført her til Landet i kuperet Tilstand, men selve Kuperingen vilde altsaa blive foretaget, og derved vilde vi i Virkeligheden komme fra Asken i Ilden. Disse to Bestemmelser om Forbud mod Kupering og om Forbud mod Benyttelse af kuperede Heste her i Landet hører sammen, og kan ikke skilles ad.

Ogsaa i § 3 er der truffet nogle særlige Bestemmelser, der afviger fra dem, som Udvalget traf i Fjor. Vi skelnede mellem Behandlingen af et tilskadekommet Dyr og af et sygt Dyr. Vi mente, at overfor det tilskadekomne Dyr var det rigtigst at træffe de Bestemmelser, vi traf, og som stemte nogenlunde overens med dem, som

Ministeren har foreslaaet i § 3. Men med Hensyn til det syge Dyr, mente vi, at der maatte træffes en noget større Garanti imod, at en Dyr læge beordrede et Dyr slaet ned. Vi mente, at vi maatte have den Garanti, der laa i, at to Dyr læger havde afgivet en saadan Erklæring. Det kan jo være et for Ejeren meget ubehageligt Krav at faa fra en Dyr læge, at det og det Dyr skal slaas ned, det kunde være — Dyr læger er jo ogsaa Mennesker —, at Dyr lægen tog fejl, og at Dyret kunde kureres. Jeg tror derfor nok, at vi vistnok paa dette Omraade maa have den Bestemmelse ind igen, som Udvalget ønskede i Fjor, nemlig den, der fordrer to Dyr lægers Attest. Men jeg tvivler ikke om, at vi om alle disse mindre væsentlige Ting i det eventuelle Udvalg ved Forhandling med Ministeren vil naa til et for alle Parter tilfredsstillende Resultat, og i Virkeligheden indser jeg, at dette Lovforslag er et Fremskridt fra den nuværende Dyrplagerilovgivning, og jeg anbefaler det til velvillig Behandling her i Tinget.

Sporon-Fiedler: Ethvert Menneske med Kærlighed til Dyr maa hilse et Lovforslag, der tager Sigte paa at straffe strengt ethvert unyttigt Dyrplageri, med Glæde. Der kan nemlig ikke være Tale om Dyrplageri i al Almindelighed, for mange Gange plager vi Dyr mod vor Villie, men vi er nødte til det. Hver Gang vi skal køre eller ride en Hest til, plager vi den, men det er der ikke noget at sige til. Det, man her tager Sigte paa, er det unyttige Dyrplageri.

I det hele og store kan jeg ikke se andet, end at dette Lovforslag tager Sigte paa det væsentlige, og der er i og for sig meget lidt at indvende imod Hovedbestemmelserne. Men der er enkelte Ting, der vil volde Vanskeligheder i Praksis, og dem skal jeg tillade mig med nogle faa Ord at paapege. Det er Dyrplageri at kupere Heste, ikke i og for sig selve Akten, men naar Hesten bliver sluppet paa Græs eller spændt for en Vogn, hvor den ikke kan bruge Hovedet til at jage Fluor bort med, men maa bruge Halen dertil, er det et Dyrplageri at have forhindret den i at jage Fluorne bort. Men vi er nødte til at tage Forholdene, som de er, og ikke, som